

vil kunne blive Tale om det Beløb, man her regner med. Det er klart, at man paa dette Omraade maa se, hvorledes Forholdene ligger de forskellige Steder; man maa jo ikke stille sine Beregninger saaledes op, at de intetsteds hører hjemme. Jeg er af den Opfattelse, at de gensidige Forsikringsselskaber har det største Kontingent af Forsikringstagere ude omkring i Landet, og det vil jo forrykke Forholdet noget.

Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne udtale, at vi er villige til Gennemførelse af Besparelser her, baade for Statskassen og for Arbejdsgiverne, og jeg skal tilføje, at vi er tilbøjelige til at mene, at der kunde spares yderligere Beløb end alt her foreslaaet.

Til Slutning skal jeg sige, at vi kunde ønske, at Ministeren blev bemyndiget til at lade Loven, naar den er færdig, optrykke i dens Helhed. Det er altid uheldigt at have de forskellige Lovbestemmelser paa det samme Omraade spredt paa flere Steder, saaledes at man hverken ved ud eller ind.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til Fremme.

Mads Larsen: Dette Lovforslag er jo af en noget anden Karakter end de Nedsættelsesforslag, Tinget har beskæftiget sig med i de foregaaende Dage, idet det her ikke er i saa stort Omfang Besparelser for Staten, der er Tale om, som Besparelser for Arbejdsgiverne i de paagældende Erhverv. Jeg havde derfor ogsaa troet, at Socialdemokratiet her havde taget en noget anden Stilling end overfor de Lovforslag, vi i de sidste Dage har beskæftiget os med, og jeg vilde tro, at det havde været en forstandig Politik. Derom skal jeg senere sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen, thi jeg tror, at de Herrer hurtigt vil komme til at erfare, at en afgjort Modstand paa dette Omraade ikke vil vinde Forstaaelse heller ikke hos deres egne Meningsfæller ude omkring i Landdistrikterne.

Det foreliggende Lovforslag har jo en ret stor finansiel Betydning for de erhvervsdrivende, som i Henhold til denne Lovgivning forsikrer deres Arbejdere mod Følgerne af Ulykkestilfælde, og for hvem de høje Præmier er overmaade trykkende under de nuværende ugunstige Forhold for Erhvervene. Nu skal det villigt indrømmes, at Arbejderne i disse Virksomheder har Inter-

esse i at erholde en saa rundelig Erstatning som muligt i Tilfælde af, at de rammes af en Ulykke. Men naar Forholdet mellem disse to Parters Interesser skal afvejes retfærdigt, maa man se paa, hvorledes Levevilkaarene er nu i Forhold dels til Vilkaarene i 1920, da man fastsatte de nugældende Erstatninger, og dels til Vilkaarene i 1916, da vi her paa Rigsdagen gennemførte den store sociale Reform af vor Arbejderforsikring. Naar man drager denne Sammenligning ganske uhildet, som jeg har bestræbt mig for at gøre, forekommer det mig, at den Nedsættelse af Erstatningssummerne, som Regeringen her har foreslaaet for derigennem at opnaa en væsentlig Lettelse i de tyngende Præmier, som Erhvervene maa udrede, maa anses for i det væsentlige forsvarlig. Ud fra disse Betragtninger kan jeg give mit Partis Tilslutning til dette Hovedpunkt i Lovforslaget.

Lad mig tilføje, at vi under den kommende Udvalgsbehandling vil yde vor Medvirken til gennem Forhandling med Forsikringsselskaberne og paa anden Maade at opnaa bedre Overensstemmelse mellem de Præmier, som maa udredes, og de Erstatningssummer, som Selskaberne udbetaler. Det forekommer mig nemlig efter de Oplysninger, som findes i Bemærkningerne, at der her er et meget stort Misforhold til Stede, og at det maatte være muligt at skaffe en rimeligere Overensstemmelse til Veje mellem disse to Faktorer.

Af Enkeltheder skal jeg kun omtale nogle ganske faa. Jeg skal først nævne de ændrede Regler for Dødsrerstatninger i § 4. Jeg kan i og for sig billige den heri nedlagte Tanke om en forøget Erstatning eller om en Graduering af Erstatningen, vil jeg hellere sige, under Hensyn til Børneantallet, men hvorvidt de Regler, som man har opstillet i denne Paragraf, i deres Enkeltheder er rimelige, vil jo kunne være Genstand for nærmere Forhandling og Overvejelse i Udvalget.

Med Hensyn til § 6 vil jeg gerne stille det Spørgsmaal, hvilken Betydning Ordet „alene“ har efter Ministerens Opfattelse. Der staar i § 6, at der paahviler enhver her i Landet Forsikringspligt for den Medhjælp, han beskæftiger i sin Husholdning eller ved personlig Tjenestegerning, medmindre det drejer sig om Arbejdsgivere, der